

Barraca codi 10484 - BV204

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Turó d'en Tres - Can Tres
Emplaçament: Al nord-oest del turó, entre les urbanitzacions de can Tres i la Selva Negra Catalana
Alçada: 320m

Coordenades:

Latitud: 41.37966
Longitud: 1.94781
UTM Est (X): 412018
UTM Nord (Y): 4581438

Classificació

Número de fitxa: 08295-201
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: La coberta està enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00300004
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. No ha estat restaurada malgrat l'enderroc que pateix la coberta. Té un contrafort al davant, per la part esquerra, que fa de recer. A pocs metres hi ha una cisterna quadrada de ciment. La barraca es va enderrocar

per la caiguda de pins de la zona.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

